

Прѣврѣшъ ил. св. окончу молотьбу.

Прѣврѣ Прѣврѣ ил. св. Прѣвирамъ ил. дл. перестану, перестаю кипѣть, бродить: Бѣлгари въобщѣ не употрѣбляватъ прихитрения въ винодѣлие си, какъ то да варѧтъ вино; нѣ къту нальѣть, чѣкѧтъ го да прѣври отъ само себе си, приточватъ го веднашъ и оставятъ си го да призимува. Пк. 75. Прѣврѣлъ пр. перебродившій: Приврало вино. Пк. 75.

Прѣвѣскѣдъ ил. св. Прѣвѣскѣждамъ ил. дл. превзойду, превосхожу: Вода-та на Миръовъ чючюръ по сладкий-ть си вкусъ превѣскоща всички-тѣ воды въ Панагюрище. Ч. 36.

Превахнамъ ил. св. сиду (на коня): А що бѣше дете Голомеше! Товарило триесетъ мѣски хазно, Превахнало Арапина коня. М. 173.

Прѣга с. ж. полоса: По темносиниковото небо, като че бѣж нальпени широки прѣги червено злато съ исполинска кисть. Тб. 18.

Прѣглазъ ил. св. перейду въ бродъ: Вървели три дни и три нощи, минали презъ поля, прегазили презъ води. Пс. 15, 443. Така говори киръ Стрѣзо, кой-то е прегазилъ презъ животъ си и най-мажните води и който е принималъ петъ—шестъ пѫти доволно голѣми дози меркуриумъ. З. 91.

Прегаленъ пр. очень избалованный (ср. гали): Самовило мила сестро! Тебѣ ти сѣ милко молямъ, Да ми гледашъ мѣшко дете; Тоа ми е прегалено, Бѣрго вода да му давашъ. М. 4.

Прѣгаснѣ ил. св. (вм. изгаснѣ) потухну, угасну: Сродни по кръвь добытчата по врѣмѧ си измѣтать на побоши, а много пѫти най-напоконъ стаять не само прѣгаснѣлъ нѣ и яловы. Л. Д. 1873 р. 273.

Прѣгвачъ ил. св. Прѣгвѣцамъ ил. дл. пережую, пережевываю: Тоя омразенъ вѣкъ за ништо го не бива, само да прегвѣца дѣлата на прежнѣото време. Ри. 12. син. прѣживъ.

Прѣглѣдамъ ил. св. Прѣглѣждамъ Прѣглѣд(у)вамъ ил. дл. 1) пересмотрю,-сматриваю, напр. смѣткитѣ; осмотрю,-иваю: Докторътъ го прѣглѣда и видѣ че е здрѣвъ.—„Стары сѧ ваши кони“, каза Грѣк-атъ, кога приглѣда кони-тѣ (осматривая коней). Р. 153. 2) замѣчу,—чаю: Робенсънъ, който въ много примеждїа безъ презирание, преглѣда че вѣтрѣ-тѣ щеше много да имъ дотрѣбва. Р. А. 133. 3) высмотрю,-иваю: На кинисай ти по нея, Да ѿ нея ти преглѣждашъ, Съ твой-те очи да вѣрувашъ. М. 204.

Прѣгледникъ с. м. мальчикъ въ школѣ, наблюдающій, чтобы другое не шалили.

Прѣглушъ ил. св. Прѣглушавамъ ил. дл. оглушу,—аю. П. Прѣглѣ(т)ихъ Прѣглѣтамъ ил. св. Прѣглѣтнувамъ Прѣг-